която е продължение на радиусъть oe. Да накараме махалото да ся клати по посока на пладненжтж линиж mn, която не ще бжде друго, освѣнъ касателна въ кругътъ pep_1. Отъ мърданието на земжтж около осьтж мястото e, а заедно съ него и махалото, вертикалната и пладненната линия, ще преминачъ подиръ няколко време въ някое място e_1, кое ся намира къмъ O отъ e; нъ защото пладнената линия ще земе при това положението m_1n_1, което е парарелно на първото mn, а площьта на клатяннята, на махалото е (вертикална площъ, кое преминоува презъ пладненната линия то по причина дѣто ся неизмѣнява площьта на клатяннята, махалото) и въ новото положение e_1 ще ся клати на посока на пладненнжтж линия, и слѣдов. врьхъ екваторътъ площьта на клатяннята въ сичкото продължение на денонощията не тряба да отстжпа отъ първоначалната посока, като да бѣше земята неподвижна.

Чърт. 41.

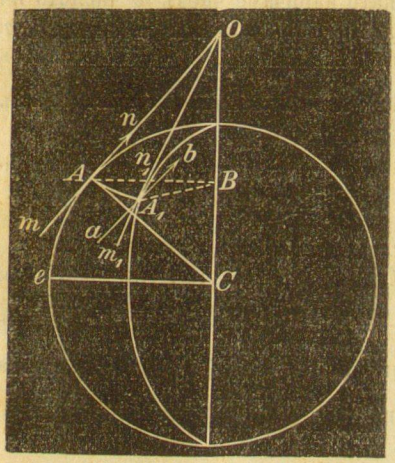

Нека кажемъ найпослѣ, че махалото ся намира въ някое мѣсто A, кое лѣжи между полюсътъ и екваторътъ (чърт. 41), и ся клати по посока на пладненната линия. Тжй като тжзи линия е касателна къмъ кржгътъ pAp_1 въ точкжтж A, то продължението ѝ, като ся намира въ площьтж на този кржгъ, ще пресѣче продължението на осьтж pp_1 въ някоя точка O, и когато отъ обръщанието на земжтж около осьтж точката A доде подиръ няколко време въ A_1, то пладненната линия, като си остава постоянно въ площьтж на кржгътъ pAp_1, ще земе положението m_1n_1, кое съставж съ първото положение mn жгълътъ AOA_1. Напротивъ площьта на клатяннето на махалото, като си остава неизмѣнна, ще земе положението ab, което